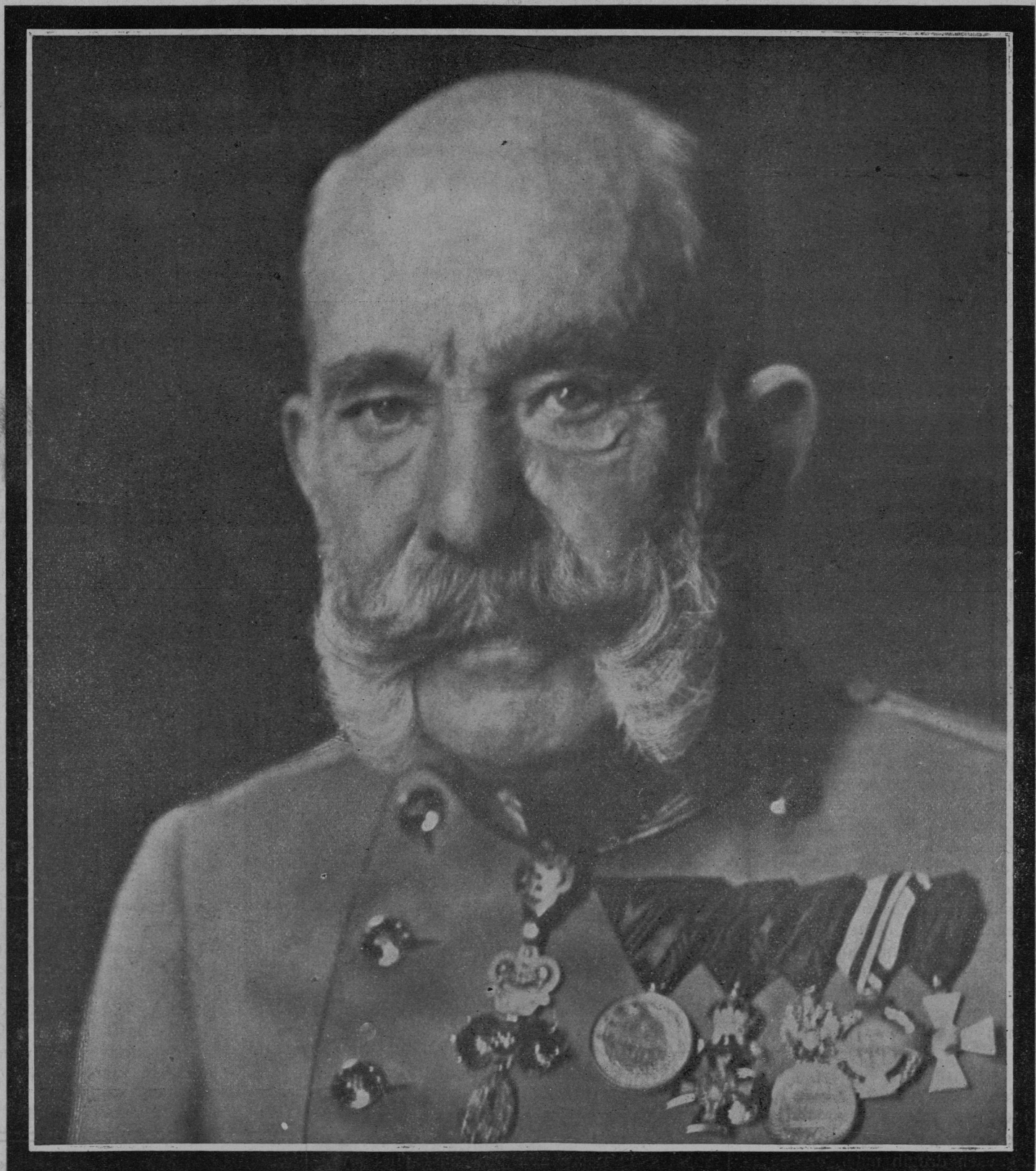

Štev. 49.

V Ljubljani, v sredo 6. decembra 1916.

Leto III.

Cesar Franc Jožef I., rojen 18. avg. 1830, umrl 21. nov. 1916.

Cesar Franc Jožef I. se pelje iz cesarskega dvorca na Dunaju v Schönbrunn.

Ernest Simon:

Mali.

Sedemnajst let je bil star in klicalo ga je vse »mali« — ali s kakim drugim laskavim priimkom — vsa stotnija. Na veliko njegovo žalost. Ah, — saj je bežal z doma prav pred to omalovažujočo dobrohotnostjo, ki so ž njo gledali na vsa njegova dela, pred onimi pomilovalnimi in tako neusmiljenimi besedami: »Oh, saj je še tako mlad.« Bil je dovolj pošten ter si je priznaval, da ni šel takrat v boj samo iz gole ljubezni do domovine, marveč tudi še iz drugih, osebnih razlogov: hotel je izvesti nekaj resničnega, živeti je hotel samostojno, skratka: hotel je postati — mož.

Toda v vojni je bilo prav tako, kakor doma, celo še huje; in to ga je delalo vsega nesrečnega. Ako ni mogel dovolj urno izkoptati jarka, so mu hitro pomagali drugi; kadar je dejal ali napravil kaj neumnega, so ga ljubeznivo pobožali po licih. Bil je ves obupan. Vsem se je zdel tako nežen in mil, grom in strela, tega ni maral, hotel je biti mož in nič drugega. Želel je, da bi ga zmerjali, ako ni gotov s svojim opraviлом, ne pa, da ga tolažijo. Priznavajo naj njegovo delo, ali ga grajajo, namesto da njega samega ljubijo in negujejo. Bil je pač še premlad in ni mogel izpredvideti, da daje njegova ljubezni vredna, sveža mladost sivobradatim možem mnogo, mnogo s tem, da je sploh pri njih in da je to zanj dela dovolj.

Dotlej ni prišla njegova stotnija še nikoli v pravi bojni metež; nekega popoldneva pa je mahoma završelo: Nocoj pojdemo v ogenj, nocoj jih napademo! Naskok! Poleg vseh drugih misli, ki jih vzbujala ta beseda, se porajala tudi praktična misel: pripraviti moraš svojo prtljago — in

Naš mladi cesar Karel v pogovoru s turškimi častniki na nekem kolodvoru.

predvsem pustiti za seboj vse, kar ni neobhodno potrebno! In »mali« se je pokazal zopet silno nepraktičnega. Kaj je hotel vse jemati seboj! Tovariši so mu pomagali ter so ga seveda tudi malo dražili, ko se je

branil njihove pomoči. »Sam bodi mož!« Toda »mali« pač še ni mož. Temna rudečica mu je zalila obraz pri teh besedah, hotel je razdraženo odgovoriti, ali spomnil se je bližnjega naskoka in zdelo se je, kakor da je sklenil trden sklep.

Prišel je hip naskoka. Na dani znak so vsi ostavili strelski jarek, — najprej jih je bila ena sama dolga vrsta, toda kmalu je tekel eden sam pred njimi. »Poročnik pač,« so menili strelci, katerih vrste so se že začele redčiti. Kmalu pa so spoznali, da se ni boril pred njimi kakor lev poročnik, marveč njih ljubi »mali.« Da, tekel je pred vsemi z visoko dvignjeno glavo naravnost v noč, v smrt. In medtem ko je donel »hura« drugih kakor divji, krvoločni živalski vzvik, je »mali« pel isto besedo s svojim jasnim, veselim otroškim glasom kakor da poje pogumen koral o krasoti naše zemlje — pel ga je tja nasproti sovražniku. V njegovi duši pa je spremljalo to petje tisoč orgelj: Sedaj sem mož! Nihče mi ne pomaga! Sam vršim svoje delo! O, kako ljubim življenje in kako zaničujem smrt!

Urni tek ga je opajal čimdalje bolj, njegovo navdušenje je vleklo tudi druge za seboj, če tudi je bil daleč pred njimi. Bil je že prav blizu sovražnega jarka, ko ga je zadela krogla naravnost v srce. Zdelo se je, kakor radostna kretnja izpolnitve, kakor zadnji pozdrav cvetočega življenja, ko je sklenil roke nad glavo in se potem zgrudil na tla.

Tovariši so ga pokopali takoj po osvojitvi sovražnega strelskega jarka, in marsikdo je jokal po ljubeznivem »malem.«

:: Podpisujte V. vojno posojilo! ::

Zadoščenje cesarske milosti.

Župan ljubljanski je prejel to-le brzojavko:

Cesar županu drju. Tavčarju

v Ljubljani.

Dunaj, Dvorec, 30./XI. 1915 ob 11-10 dop.

V polnem prepričanju, da se bode domači polk, kakor že skoro dve in pol stoletji, tudi v bodoče, zvest sveti prisegi, junaško in v zavesti svojih dolžnosti bojeval za cesarja in domovino, sem imenoval svojega ljubega sina, cesarjeviča, njegovim imetnikom. Upam, da bodo enako onim vrlim Kranjcem, ki stoje v slavepolnem boju proti sovražniku, tudi oni deželani, ki so ostali na rodni grudi, zastavili svoje najboljše moči v prid domovini, da z božjo pomočjo srečno dobojujemo težki boj. Pritrjujem, da sme polk „Cesarjevičeva pehota“ sprejeti in uporabljati od mestne občine poklonjeni mu srebrni signalni rog.

Karel.

Cesar je pisal županu, pisal je naši, svoji beli Ljubljani! Na dan, ko so položili srce onega, ki je bil drugi ustanovitelj slovenske prestolice, k večnemu počitku, se ji je razodela ljubezen in milost njegovega viteškega naslednika, dediča njegove moči in slave, njegove skrbnosti in pravičnosti.

Zdi se nam, kakor da bi se v podobi ponavljal oni historični trenutek, ko je blagopokojni cesar v tugi nad pogubo, ki jo je Ljubljani prinesla brezobzirna narava, spregovoril besede: »Ljubljani se mora pomagati!« Kakor

smo bili takrat v bedi, tako smo zadnje tedne v duševni stiski iskali branitelja in pomočnika. Kdo nam pride na pomoč, kdo prežene temne sence, ki hočejo zakriti poštenost in zvestobo slovenskega rodu? Kdo da narodu zadoščenje za krute žalitve obrekovalcev?

Vstal je cesar sam. On je dal zvestemu ljudstvu spričevalo in zadoščenje, ki ga lepšega in sijajnejšega niti fantazija ni mogla izmisliti. Imenoval je 17. polk, ki reprezentira tradicije slovenske zvestobe, za polk svojega preljubega sina prvorojenca in ko

se mu je v imenu naroda zahvalila po svojem županu slovenska prestolica ter ga naprosila za dovoljenje, da bi smel cesarjevičev polk uporabljati srebrni častni rog, ki mu ga hoče pokloniti, je dopolnil cesar svoje priznanje slovenskim vrlinam s činom, ki je v zgodovini avstrijskih mest in narodov, skoraj smemo trditi, dosedaj nezasišna posebnost.

S svojim odgovorom je cesar za hip podrl vse utesnitve običajnega formalizma in obrnil se je na župana, kakor da bi mu hotel to, kar mu sporoča, povedati oči v oči.

Zadnja pot cesarja Franca Jožefa.

S pravimi knežjimi častmi, z največjim sijajem so dne 30. novembra položili pokojnega Njegovega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. v rakev njegovih dedov.

Pogreb cesarjevega srca in droba.

Pred svečanim pogrebom cesarjevega trupla se je izvršil popoldne proti 2. prenos cesarjevega srca iz dvorne kapele v loretansko kapelo Avguštinske cerkve. V

malem sprevedu s križem in tremi duhovniki na čelu je nesel cesarski komornik v črni taft zavito srebrno posodo s cesarjevim srcem. V avgustinški cerkvi so menihi prevzeli posodo, jo postavili na oltar loretanske kapele ter jo shranili v mali grobnici za oltarjem, kjer počivajo srca vladarjevih prednikov.

Spremistvo se je vrnilo v dvorno cerkev, kjer sta dvignila dva komornika kovinasto posodo, v kateri je shranjen drob cesarjevega trupla. Duhovščina in častna straža so spremili posodo pred takzv. veleposlaniške stopnice, kjer je čakal šestvpredni cesarski voz. V ta voz so položili posodo, nakar je krenil spreved v spremstvu telesnih gardistov na konjih k cerkvi sv. Štefana. Pri postranskih vratih stolnice je čakal posvečeni škof z duhovščino, ki je skrinjo blagoslovil, nakar je bila med tihimi molitvami prenešana v grobnico pod prezbiterijem, se je v dvorni kapeli izvršilo prvo blagoslovljenje najvišjega trupla, z veliko duhovsko asistenco. Nato so dvorni služabniki nesli krsto na mrtvaški voz na švicarskem prostoru v dvoru.

Pred krsto so šli dvorni župnik in dvorni kaplani ter sluga dvorne kapele.

Sprevod k cerkvi sv. Štefana.

Prvi najvišji dvornik knez Montenouvo s svojo dvorjansko palico, trije najvišji dvorni funkcionarji, kapitani telesne garde, ogrski dvorni maršal, dvorski uslužbenci, generalni adjutanti, oba knežja komornika in krilni pobočniki so sledili krsti, ki jo je spremljalo osem mladih plemičev z gorečimi voščeniimi bakljami, arzijerna, ogrska in trabantska telesna straža.

Cesar Karel I. in cesarica Cita kot novoporočenca.

Cesarjeva brzojavka je za župana dr. Tavčarja izredno odlikovanje, ki pa ni namenjeno le njemu, temveč vsej Ljubljani, vsej Kranjski, vsemu narodu, kajti cesar je v našem županu počastil reprezentanta dežele in naroda, iz katerega izhaja junaški cesarjevičev polk, in po njem je poslal ljudstvu, rojakom na domači grudi izraz svojega zupanja in svoje milosti.

Po zopetnem blagoslovljenju krste, položene na mrtvaški voz, se je začel sprevod pomikati. Zvonovi vsega Dunaja pa so v tem hipu začeli zvoniti.

Na čelu sprevoda sta jezdila dva dvorna jahalca s svetilkami, za njima eskadrona konjenice in dvorni priprežnik na konju.

Nato je sledil dvovprežni dvorski voz z dvornimi komornimi strežniki, dvorni komisar na konju, dva dvorna voza s krilnima pobočnikoma, dvovprežni dvorni voz s knežjimi komorniki, šesterovprega z generalnimi pobočniki, dva dvorska jahalca s svetilkami, nato šesterovprege z dvornimi službeniki, kapitani telesne garde in ogrskim dvornim maršalom, dvorni voz s prvim vrhovnim dvornikom. V presledkih med posameznimi kočijami sta jezdila po dva dvorna jahalca s svetilkami. Oddelek stotnije telesne pehotne garde, oddelek eskadrone konjeniške telesne garde peš in po en oddelek trabantne telesne garde pod vodstvom po enega častnika so korakali pred črno drapiranim mrtvaškim vozom, v katerega je bilo vpreženih 8 visokih vrancev.

Štirje telesni lakaji z gorečimi bakljami, štirje mladi plemiči, dve šarži garde in štiri garde arzijerov in ogrske telesne garde, po

Generalni nadzornik topničarstva, generalni polkovnik nadvoj. Leopold Salvator na Marmolati na tirolskem bojišču.

mestnih zastopov prestolnic Dunaja in Budimpešte ter raznih mest, občin itd.

Nekoliko pred 3. uro sta prispela cesar Karel in cesarica Cita s svojim dvornim spremstvom pred glavni portal staroslavne stolnice.

Krsta je bila dvignjena z mrtvaškega voza in spremljana z duhovščino v cerkev, mladi plemiči in oficirski telesni stražniki so jo nesli v prezbiterij in dvignili na katafalk.

Kardinal, knez nadškof dr. Piffl, je stopil h krsti in jo blagoslovil. Dvajset minut po 3. uri je bila ceremonija končana. Pevci dvorne glasbe so pretresljivo zapeli »Libera,« komorni služabniki so dvignili krsto in jo nesli na voz kakor prej z voza.

Iz cerkve sv. Štefana do kapucinov.

Neposredno za mrtvaškim vozom sta korakala cesar Karol in cesarica Cita in med njima prestolonaslednik nadvojvoda Franc Jožef Oton v beli obleki, s črnim trakom na levi roki in črnim pasom tesno se držeč

Kamenita lavina, katero so pripravili Lahi proti našim oddelkom, a je niso utegveč sprožiti, ker so morali bežati.

en častnik, en narednik in osem gard obeh trabantskih telesnih gard in konjeniške eskadrone telesne garde in stotnije pehotne telesne garde so tvorili na obeh straneh stražo mrtvaškega voza, na čegar desni strani je jahal najvišji dvorni hlevnar.

Mrtvaškemu vozu je sledila brigada arzijerov telesne garde, brigada ogrske telesne garde na konju, stotnija infanterije in eskadrona konjenice.

Nato se je pomikal velikanski sprevod skozi velika grajska vrata, med spomenikoma princa Evgena in nadvojvode Karla, spomenikom velike cesarice Marije Terezije, dalje čez Ring in Franc Jožefovo nabrežje do katedrale sv. Štefana.

Tam so se zbrali člani cesarske rodbine, člani sorodnih in prijateljskih knežjih rodbin, posebni odposlanci, diplomatični zbor, tajni svetniki, ministri, dvorni uradniki, uradniki centralnih mest, generaliteta in službe prosti častniški zbor, predsedstva in člani obeh zbornic, avstrijske in ogrske, predsedstva

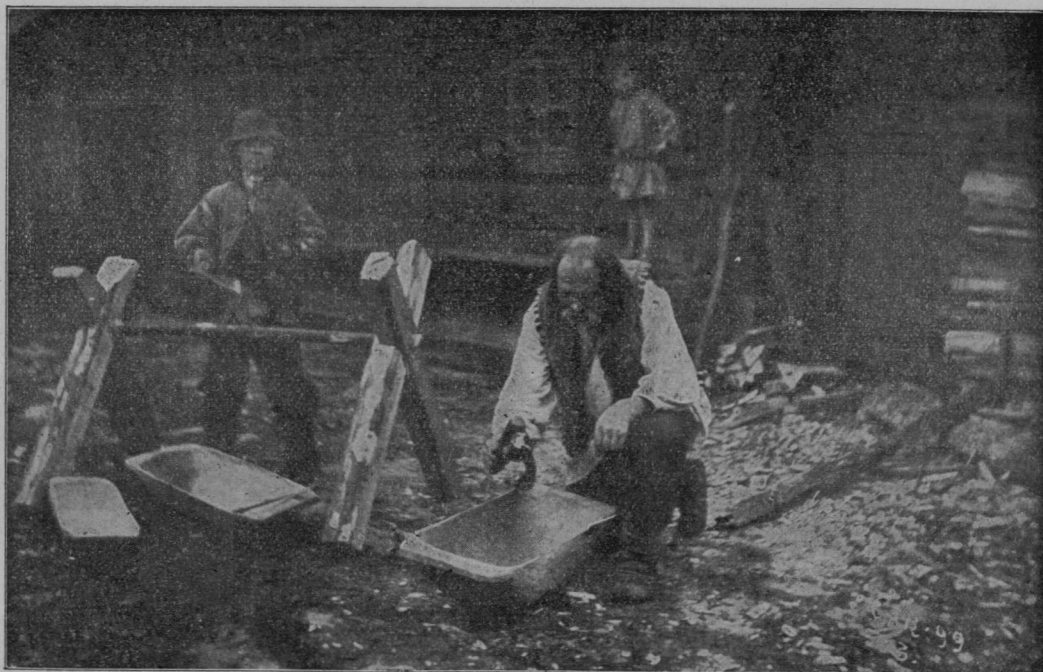
S tirolske fronte: Oddelek naših vojakov s skiji v tirolskih Alpah.

Sanitetno osebje dviga padlo kravo.

svojih staršev. Neposredno so potem sledili bavarski, saksonski in bolgarski kralj, nemški in turški prestolonaslednik, švedski prestolonaslednik, infant Ferdinand španski, princ Waldemar Danski, otroci bolgarskega kralja, saksonski prestolonaslednik, bavarski in saksonski principi, vojvoda Filip Albrecht würtemberški, nadvojvodi badenski in saksoweimarski, drugi nemški knezi in zastopnik kediva Ibrahim Hilmi. Njim so sledili vsi nadvojvodi, potem kraljica bavarska, princezinja Matilda saksonska, vojvodinji würtemberška in parmska, sestra rajneke cesarice grofica Trani, nadvojvodinje, med njimi hčeri umrlega cesarja Gizela in Marija Valerija, cesarjeva vnukinja kneginja Elizabeta Windischgrätz, grofica Štefanija Lonyay, soproga rajnekega prestolonaslednika, otroci pokojnega prestolonaslednika Franca Ferdinanda, bavarske in saksonske princezinje, člani rodbin Braganza, Lichtenstein in Hohenlohe, knez in kneginja Radzivill, knez in kneginja Czartorsky ter vojvoda Ratibor. Sledila so inozemska odposlanstva in odposlanstva oficirskih zborov.

Duhovščina je sprejela krsto, ki je bila prenešena v cerkev in postavljena na katafalk.

Iz Bukovine: Lesna obrt. Doma izgotovljene neške.

Še enkrat se je izvršilo blagoslovljenje Najvišjega trupla, zopet so pevci zapeli »Libera,« potem je bila krsta dvignjena in prenešena med žalnimi molitvami in v svilu bakelj, kapucini so korakali pred njo, dol v grobnico. Tukaj je bila položena krsta po želji pokojnega vladarja med krsti pokojne cesarice Elizabeta in prestolonasled. Rudolfa.

Cesarska grobnica bo odslej kraj, kamor bodo romali domačini, da izkažejo v Bogu počivajočemu vladarju svojo ljubezen in spoštovanje še v poznih časih.

Naš 87. pešpolk.

Pri zadnji ofenzivi na Juž. Tirolskem je stal naš polk vedno med prvimi. Pridobil si je lovorov venec, ko je zavzel 20. in 21. maja ključ laške obrambne črte »Costesin.« Ker je pa na severu izbruhnila ruska ofenziva, je ostal naš polk v zasedenem ozemlju. To pot so mislili Lahi, da se bodo iznebili z Doberdoba znanih »zelenih vragov,« a varali so se. Lahi so začeli napadati, da bi dobili izgubljeno ozemlje nazaj. Toda naleli so zopet na fante, ki so med napadom

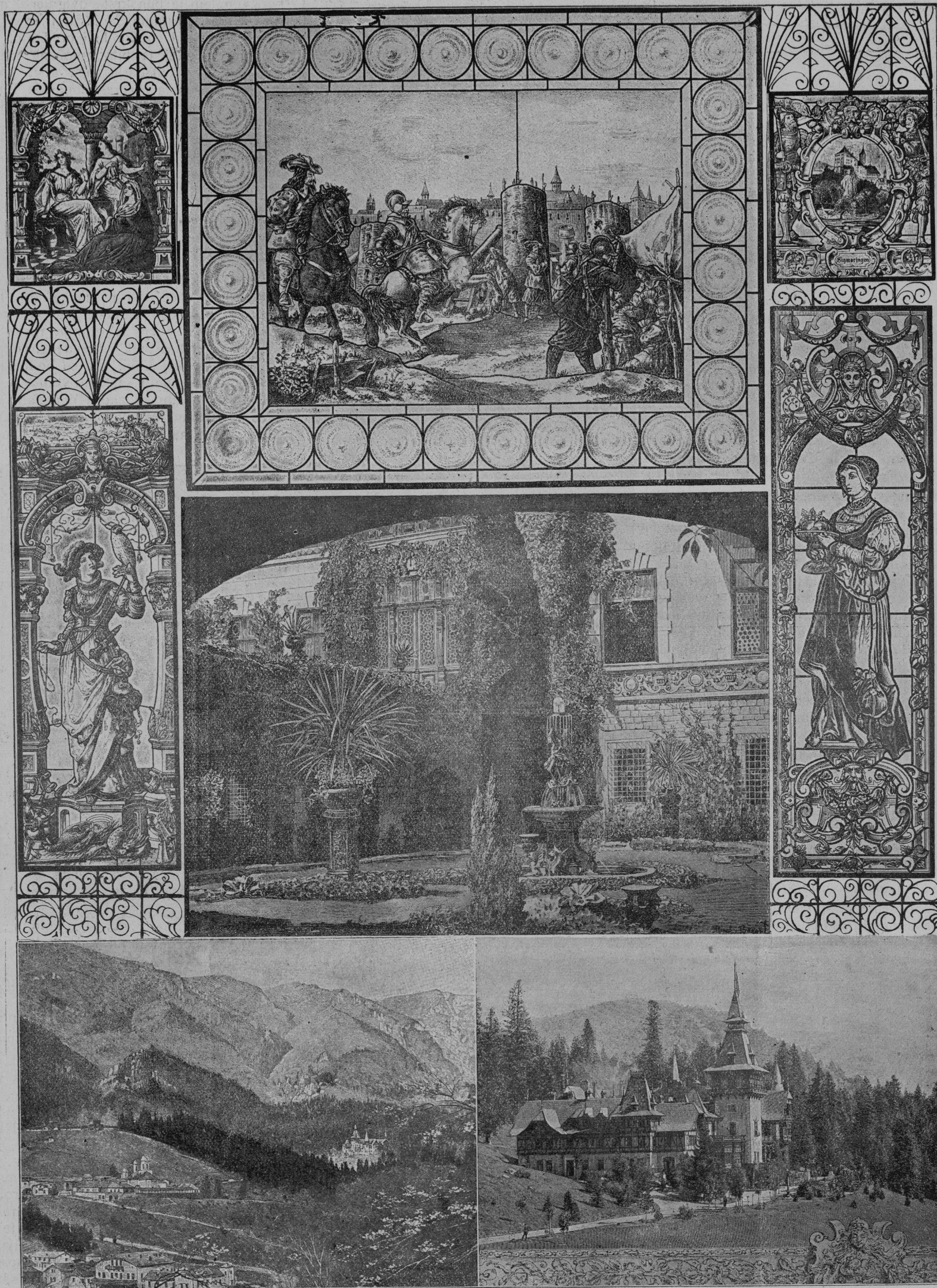
Naš aeroplan na naši fronti.

pokleknili na kritja, natezali harmoniko, kričali izzivalno ter jih pognali nazaj.

Tudi ofenzivni duh ni zaspal v njih.

Na našem desnem krilu se je vrnil Lah že pred nami v 150 korakov dolg jarek, katerega je dobro utrdil. Bil nam je neprijeten sosed. Edina naša želja je bila zapoditi ga in mu prizadeti kolikor mogoče veliko rano. Sklenjeno je bilo napasti sovražni jarek z malo četo od krila, ker bi bil napad v lice za nas nevaren.

Bila je temna noč od 5. na 6. avgust. Četa 12 mož pod poveljstvom poročnika Malgaja se je oprezno plazila po trebuhu proti krilu laškega jarka. Okolu pasa je imel vsak mož par ročnih granat, za ovijalnimi gamašami pa vtaknjen oster nož. Neopaženo se je priplazila pogumna četica do sovražnika. Ko so nas Lahi opazili, so začeli kričati: »Austriaci sonno qua!« Zarožljalo je, ko so začeli nasajati bajonete. Ta trenotek so izrabili naši, da so poskakali z noži v rokah v jarek, kjer je prišlo do kratkega ročnega meteža. Tu se je boril hraber spodnji Štajerc s tropo prestrašenih Lahov in jo

Naša fronta se bliža Sinaji na Rumunskem. V bližini je kraljevski grad Peleš. Grad je zgradil l. 1883 češki arhitekt Liman. Veljal je šest milijonov kron. Zgoraj in na obeh straneh slikana okna na gradu. V sredi grajska terasa. Spodaj spredaj sinajski samostan, v ozadju Peleš. Na desni grad Peleš.

Pogled na češko mesto Krumlov z mogočnim gradom kneza Schwarzenberga.

podrl na tla. Itatijan je jokal in klical na pomoč, a mi smo juckali kot doma v kaki kmetski krčmi pri litru vina. Kar začne regljati prva laška strojnica. Par trenutkov in že se je polastijo naši fantje s pomočjo ročnih granat. Za prvo pade druga. Maščevalnosti naših fantov ni bilo mogoče ustaviti. Vroča kri, dim smodnika in vrišč jih je napravil besne kot tigre. S čudovitim zaničevanjem smrti so vriskaje prodirali naprej, dokler ni bil zlomljen zadnji laški odpor.

Vino, katerega niso imeli Lahi čas izpiti, je blagodejno uplivalo na naša razgreta grla. S trdo laško polento in sirom smo si pa za več dni izboljšali hrano.

Jarek je bil poln laških mrtvecev, ujeli pa smo jih 79 in 2 častnika. Zaplenili smo 6 strojnih pušk in mnogo lahkega orožja. Ko smo bili gotovi z vsem, je zaorila dobrovoljna slovenska narodna pesem, spremljana s harmoniko. Za mnogobrojne granate in šrapnele, katere je začel pošiljati razkačeni

sovražnik na nas, se radi veselja nad dobro izpadlim podjetjem nismo imeli časa brigati.

To so jim pustili »zeleni vrage« za spomin, predno so odšli z asiške planote. Da bomo sedaj branili domače kraje pred laškim navalom še z večjo požrtvovalnostjo in besnostjo, zato jamči naša ljubezea do slovenske domovine.

Oddelek, ki je izvršil dobrouspeli napad, je dobil pohvalo od vseh poveljnikov do gori v armadnem poveljstvu.

Iz Bukovine: Sodarstvo. Sodi in kabljice.

Taki so naši slovenski Štajerci! Tako se bore vsi naši slovenski oddelki. Zato pa nam je neumljivo, da laže »Tiroler Soldatenzeitung« o — slovenskem iredentizmu.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungerford.

Geoffrey ni rekel ničesar. Opazoval jo je radoveden ter hkratu s prisrčno ljubeznijo. Kako vse drugačna je bila v svoji naravnosti in odkritosti kot druge ženske, ki jih je poznal! Eden izmed psov je položil svojo veliko glavo na njeno ramo in jo je gledal s svojimi zvestimi očmi. Okrenila se je počasi in gladila svoje lice ob njegovo kožo. Geoffrey je zavidal psa. Kako je ljubila to žival, in kako je pes ljubil njo!

»Ker greš že domov, Micky, pa lahko vzameš še psa seboj. Dobiti imata tudi še svojo večerjo. Pojdita, Juno, Zevs, vé, dobri živali!

Ves vesel je poklical Micky psa, ki sta mu nerada sledila doli po hribu.

»Morda bi šli vi tudi raje domov?« je vprašala Mona Geoffreya. »Seveda ne more vsakdo tako ljubiti tega kraja kot ga jaz ljubim . . . Da,« je pristavila medtem ko je vstala, »prav sebična sem; pojdiva tudi midva.«

»Kako morete misliti, da bi se mogel naveličati pogleda na to nebeško lepo pokrajino!« je vzkliknil Geoffrey. »Ako ste mojega mnenja, ostaniva še tukaj . . . Kako vendar občutite krasote narave! Študiral sem vas, odkar sva tukaj, in videl sem, da ste se potapljali z vso dušo v to čarobno pokrajino. Nobene misli niste imeli za druge stvari, niti zame ne . . . Bilo je prvokrat,« je pristavil z mehkim glasom, da sem bil ljubosumen celo na nežive predmete.«

»Razgled me ni tako popolnoma prevzel, kakor mislite,« je odvrnila resno. »Veselilo me je, da ste gledali ta kraj z mojimi očmi. Toda molčala sem, to vem, . . . in . . .«

»Kako bi vas navdušili šele Rim in Španija ter Švica s svojimi gorami in jezeri!« jo je prekinil živo.

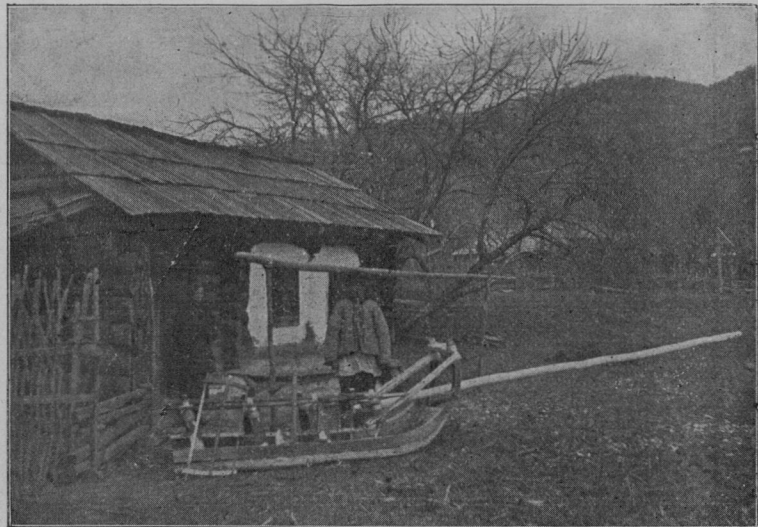
»Da, ampak videla jih ne bom nikdar.«

»Zakaj ne? Morda napravite svoje poročno potovanje tjakaj.«

»Ne,« je ugovarjala z lahnim, boleznim nasmehom. »To se ne zgodi nikdar, ker se nikoli ne omožim.«

»Zakaj pa ne?«

»Ker« — nasmeh je izginil z njenih ust, in zrla je resno v Geoffreya, »ker ne maram vzeti kmeta, četudi sem le nečakinja priprostega najemnika . . . Kako hladno je postalo!« je pristavila in se nalahno stresla ter vstala. »Čas je, da greva.«

Iz Bukovine: Kolarstvo. Kmečke sani.

Ako bi bila preživela vse svoje življenje v odličnem svetu, bi ne bila mogla izbrati boljših besed. Geoffrey je bil začuden in žalosten. Prav na ta način bi prekinila dama iz njegove srede pogovor, ako bi imela namen odkloniti njegovo približanje. Pozabil je pač, da je umetnično zasukavanje govora Moni povsem tuje.

»Kakor ukazujete,« je odgovoril z ostrim, vidno hladnim glasom, in napatila sta se proti domu.

»Veseli me, da vam je ugajalo tukaj,« je rekla Mona v zadregi in potrta zaradi njegovega molka. »Ampak Killarney je še mnogo lepši, tja bi morali iti na vsak način.«

»Da, saj sem že sklenil, da pojdem tja, predno se vrnem na Angleško.«

Vztrepetala je prestrašena, kar je bilo seveda lek njegovemu srcu.

»Na Angleško,« je ponovila s ponesrečenim poizkusom, da bi se pokazala hladno. »Ali nameravate kmalu . . . kmalu odpotovati?«

»Ne tako kmalu. Ampak enkrat se mora vendarle zgoditi.«

»To se razume,« je dejala z glasom, ki je izginilo iz njega veselje. »Saj je popolnoma naravno. Tam boste srečnejši.«

Zrla je predse, njen glas se ni tresel in njena ustna niso drgetala, toda videl je v jasni mesečini, kako je prebledela.

»Tako? Ali mislite res?« je ugovarjal resno. Potem se pa za enkrat zelo motite. Nikoli nisem bil tako srečen in ne bom nikdar srečnejši kot sem bil na Irskem.«

Sledila je pavza. Mona ni rekla ničesar; vzela pa je cvetlico, ki jo je nosila ves dan in jo raztrgala list za listom. To drugače nikakor ni bila njena navada, kajti ljubila je cvetlice prav tako kakor solnčni svit.

V tem hipu sta morala preko visokega nasipa; Geoffrey je pomagal Moni, da sta dosegla vrh, potem je skočil na drugo stran, da jej pomore pri pohodu navzdol. Ko je bila že spodaj in se je oklepala njegova roka še njene, je dejala s povešenimi očmi:

»Okrog božiča je tukaj jako lep lov na kljunače.«

Ta mali migljaj je bil prav tako fin kakor ganljiv.

»Tako, ali res? To si zapomnim in se

Iz Bukovine: Kmet in kmetica Malorusa ali Ukrajinka.

Tajni svetnik, dr. Franc Klein, novi naš justični minister, ki je napovedal moderne reforme na polju avstrijskega pravoslovja.

Generalni guverner ruske Poljske, generalni polkovnik pl. Beseler, ki je v Varšavi v imenu Nemčije in Avstro-Ogrske proglasil svobodo Poljske.

dotlej zopet vrnem,« je odgovoril. »Saj z Angleškega semkaj ni tako daleč.«

»Jaz sem pa vedno mislila, da je zelo daleč,« je odvrnila Mona majaje z glavo.

»O, ne, tega se vam ni treba bati,« je odgovoril Geoffrey raztreseno.

Mona ga je pogledala. Kako se vendar čudno izraža! Ali se mu zdi mogoče, da bi potovala kdaj tja na Angleško?

»Kaj pa vas sili tako važnega, da morate odpotovati pred božičem?« je vprašala nato tako tiho, da jo je komaj razumel.

»Mona, ali želite, da ostaniem« je dejal nenadoma ter jo prijel za obe roki. Povejte mi resnico!»

»Da, želim,« je odgovorila s tresočim se glasom.

»Ali zakaj, Mona, zakaj? Mari zato, ker me ljubite? O, Mona, če bi bil to vzrok? Večkrat sem že mislil, potem sem se pa zbal, da me ne ljubite tako, kakor ljubim jaz vas: od vsega srca!« je vzkliknil Rodney goreče.

»Ne recite ničesar več!« je zaklicalo mlado dekle skoraj strastno ter se mu je odmaknila, kakor da se boji same sebe. »Čim več govorite, tem huje mi bo pozneje, ko se bodem spominjala tega. In... saj je popolnoma nemogoče.«

»Ali zakaj, ljuba Mona? Ali bi ne mogli postati srečna kot moja žena?«

»Vaša žena?« je ponovila z mehkim, zategnjenim glasom. »Zato vendar nisem dovolj dobra.«

»Poslušajte me,« je odgovoril Geoffrey odločno, »nikakih pomislekov ne maram slišati; raje čitam odgovor iz vaših oči, namesto da bi ga poslušal iz vaših ust. Poročiva se, in potem se peljem z vami v Rim in v vse lepe kraje, ki sva govorila o njih; to bodo prekrasni časi. Toda zakaj me ne pogledate, in zakaj mi ničesar ne odgovorite, Mona?«

»Ker vam nimam ničesar povedati,« je mrmrala deklica.

»Ničesar? Ali hočete s tem reči, da me ne marate?« je vprašal Geoffrey ter je namršil čelo. Priznati moram, da vas ne razumem.«

(Dalje prihodnjič.)

Tretji Božič na bojišču.

Tretjič se bližajo božični prazniki, ki jih bodo naši s slavo ovenčani vojaki morali prebiti daleč od svojih dragih, daleč od domovine. Hvaležnost veleva, da pošljemo tem, zvesto in požrtvovalno svojo dolžnost izpolnjujočim junakom kot pozdrav iz domovine mal dokaz, da nanje mislimo. Tretjič se loti vojni preskrbstveni urad c. in kr. vojnega ministrstva dela, da z obdarovanjem našim vojakom na bojišču olepša božični večer in jim dokaže, da se jih prebivalstvo spominja s hvaležnim priznanjem. Od lanskega leta je proti naši domovini nastopil nov sovražnik in večje je postalo število onih, ki se bore na različnih bojiščih in ki jih je obdarovati. Zato prosi vojni preskrbstveni urad c. in kr. vojnega ministrstva, naj občinstvo velikodušno in čim hitreje pošlje za ta namen denarne prispevke. Vsa darila, mala ali velika, se sprejemajo hvaležno. Naj si vsak, kdor je doma, če že ima kakega drugega svojca v vojni ali ne, šteje v sveto dolžnost prispevati svoj delež, da napravi malo veselje veselje tistim, ki zastavljajo vse za čast in ugled naše drage domovine. Vojni preskrbstveni urad c. in kr. vojnega ministrstva bo poskrbel, da dobi vojaštvo na bojišču darila — same stvari, ki se v ozadju ne pogrešajo — pravočasno kot božični pozdrav iz domovine in izraz upanja na veselo svidenje. C. in kr. vojno ministvo, vojni preskrbstveni urad, Dunaj, IX., Berggase št. 22. — Fml. Ivan vitez Löbl, l. r. — Predstoječi oklic c. in kr. vojnega preskrbstvenega urada se razglša s pristavkom, da bode božično obdarovanje za 1) c. in kr. pešpolk št. 17, 2) c. kr. domobranski pešpolk št. 27 in 3) c. kr. črnovojniški polk št. 27, izvedlo c. kr. deželno predsedstvo v Ljubljani kot podružnica vojnega preskrbstvenega urada z dobrovoljnim sodelovanjem gospejnega odbora.

Darila v denarju se sprejemajo pri ravnateljstvu pomožnih uradov c. kr. deželne vlade v Ljubljani, pri c. kr. okrajnih glavarstvih in pri mestnem magistratu v Ljubljani, pri vseh prečastitih župnih uradih in pri županstvih in se bodo objavljali v dnevnikih

listih. V Ljubljani, dne 14. novembra 1916. C. c. kr. deželni predsednik: Henrik grof Attems l. r.

Razne vesti.

Cesar in njegov zdravnik. Ko so cesarju Francu Jožefu iskali novega zdravnika, so mu priporočali dr. Kerzla. Cesar je določil, da se ima dr. Kerzl zglasiti pri njem ob 10. dopoldne. Cesar ga je čakal, a zdravnika ni bilo. Šele ob 11. se je oglasil v predsobi. Sluga ga je naznanil in cesar je dejal nevoljen: »Naj vstopi!« Dr. Kerzl je vstopil, se poklonil, a cesar je rekel: »Ukazal sem vam biti ob 10. Zdaj je 11, — zdaj nimam več časa za vas.« Dr. Kerzl pa je odgovoril mirno: »Veličanstvo, imel sem v vojaški bolnici nujno in neodložljivo operacijo. Človeško življenje je bilo v nevarnosti, zato sem se zakasnil.« — Cesar se je obrnil in je vprašal: »Kdo je bolnik, zaradi katerega ste se zamudili?« — »Prostak 73. pešpolka.« — Brez besed je stopil cesar k zdravniku in mu prisrčno stisnil roko. To je eden najlepših dogodkov iz cesarjevega življenja. Tem lepša je, ker je resnična.

Usodni udarci. Pokojni naš cesar je pretrpel tekom svojega dolgega življenja najstrašnejše udarce besno krute usode. Zgodovina pač ne pozna vladarja, ki bi pretrpel več in hujših nesreč kot jih je preстал rajni naš cesar. Vlado je nastopil l. 1848, ko je po vsej državi besno hrumelo ter so se pojavljali nevarni izgredi. Na Laškem je bila vojna skoro nepretrgoma od l. 1847—1866, z Madjari je bila vojna l. 1848 in krotiti so jih morali tudi Rusi, s Prusi je bila vojna l. 1866 in cesar je doživel nesrečo pri Kralj. Gradcu, končno je bila vojna s Turki v Bosni in Hercegovini l. 1878. Koliko skrbi in žalosti je preстал tekom teh vojn! A tudi v familiji je imel dosti nesreč. Cesarjevega brata Maksimilijana, cesarja mehikanskega, so l. 1867 Mehikanci ustrelili. Cesarjev sin, prestolonaslednik Rudolf je 30. januarja 1889 v Mayerlingu pri Dunaju tragično umrl. Cesarico Elizabeto je laški anarhist Luccheni 10. septembra 1898 v Genfu v Švici zabodel. Cesarjev nečak, prestolonaslednik Franc Ferdinand je bil 28. juni-

ja 1914 v Sarajevu ustreljen v družbi s knežinjo Hohenberško. Cesaričina sestra, vojvodinja Alenčuska je maja 1897 v Parizu pri neki slavnosti zgorela. Žena ustreljenega cesarja Maksimilijana, cesarjevega brata, Šarlota je zblaznela. Cesarjev bratranec, nadvojvoda Viljem, stric sedanjega maršala nadvojvoda Friderika, se je ubil, ker je blizu Badna padel s konja. Nadvojvodinja Matilda, hči maršala Albrehta, je l. 1867 šele 19 let stara zgorela, ker si je s cigareto vžgala krilo. Nadvojvoda Ladislav, brat nadvojvoda Jožefa, se je na lovu po nesreči ustrelil. Na cesarja je poskusil izvršiti atentat l. 1882 avstrijski vojaški begunc Oberdank, ko se je cesar mudil v Trstu ob priliki 600 letnega združenja Trsta s habsburško hišo. Oberdank je bil obešen v Trstu. Že 18. februarja l. 1853. je Madjar Libenyi na Dunaju napadel cesarja z bodalom. Tudi Libeny je bil obešen.

Najstarejši vladar svetovne zgodovine. Blagopokojni cesar Franc Jožef I. je izmed vseh vladarjev svetovne zgodovine najdalje vladal. Cesar Friderik IV. je vladal 53 let, 6 mesecev, 17 dni, angleška kraljica Viktorija 63 let, 7 mesecev in 2 dneva. Francoski kralj Ludovik XIV. je sicer po imenu vladal 72 let (1643. do 1715), dejansko pa je vladal le 62 let, ker je bil že s petimi leti kralj in je zanj vladalo varuštvo. Friderik Veliki je vladal 46 let, cesar Viljem I., ki je bil star 91 let, je nosil prusko krono le 30 let, nemški cesar pa je bil 17 let.

V. 5 1/2% avstrijsko vojno posojilo. Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani je subskribirala za lastni račun **K 1.000.000**— V. 5 in 1/2% avstrijskega vojnega posojila in sicer kron 250.000— 5 1/2% amort. držav. posojila in kron 750.000— 5 1/2% držav. nakaznic. — Pri banki kot članici avstrijskega konzorcija za izpeljavo državnih transakcij je do inkl. 30. novembra t. l. subskribiralo 52 strank **K 4.682.700**— **V. avstrijskega vojnega posojila.** Med drugimi so subskribirali: gg. Robert Kollmann, veletržec in c. kr. dvorni založnik v Ljubljani 50.000— K; č. g. Ivan Janc, župnik, Col pri Vipavi 13.200— K; Hranilnica in posojilnica v Železnikih 2.000— K; Anton Hafner, Železniki 1.000— K; Franc Cerar, Stob pri Domžalah 4.000— K; Frančišek Berlec, Kandija pri Novem mestu 200— K; Mestna hranilnica ljubljanska, Ljubljana 3.000.000— K in pri podružnici Ljubljanske kreditne banke v Trstu 120.000— K. P. t. subskribenti se opozarjajo, da poteče rok za podpisovanje V. vojnega posojila 16. decembra t. l., vsled česar se istim priporoča, da svoje prilge v kratkem pošljejo **Ljubljanski kreditni banki v Ljubljani ali pa njenim podružnicam v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, t. č.**

v Ljubljani in Celju, da si na ta način pridobijo čimpreje ugodno obrestovanje. Prospekte in priglasnice so pri blagajnah banke vsakomur na razpolago.

Dihamo prosto, ako dobimo zaslinjeno žrelo in vrat z grgljanjem s Fellerjevim razstopivšim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko „Elsa“— fluidom zopet čiste in gladke. „Elsa“— fluid je izbořen za izmivanje ust, vrata in žrela, čisti in desinficira, oživlja krvno cirkulacijo v nežnih slinatih kožicah in jih napravi odporne zoper prehlajenja. Predvojne cene 12 steklenic tega priznanega domačega sredstva pošlje franko za 6 K lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 280 (Hrvatsko). Istotam se naroči tudi Fellerjevo milo odvajajoče Rhabarbara - kroglice z znamko „Elsa“ - kroglice, 6 škatlic za 4 krone 40 h franko. (ve)

Zlato in srebro obdrži tudi med vojno in po vojni svojo vrednost. Varno je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verišico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Starine (staro pohištvo, posodo, obleko, slike i. t. d.) in umetno bogovje kupuje in prodaja **A. DERGANČ, brivec in starinar,** v Ljubljani, Frančiškanska ulica št. 10.

100 litrov domače pijače!
osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškadne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 10 franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživilja in ga ne opoiji in njegovi delavni moči ne škoduje.
Jan. Grolich, Engel-drogerija Brno 645. Moravsko.

Darujte za „Rdeči križ!“

Zajamčen uspeh!
Tisoče zahvalnih pisem za vpogled na razpolago
Bujno lepo oprsje
dobite, če rahite
med. dr. A. Rixovo prsno kremo
oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 3-30, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 8-80. Kosm. Dr. A. Rix laborat, Dunaj IX., Lakieregasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA
Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.
Največja slovenska hranilnica!
Koncem leta 1915 je imela vlog K 48,500.000—
Rezervnega zaklada „ 1,330.000—
Sprejema vloge vsak delavnik.
Hranilnica je popularno Za varčevanje ima vpeliane
varna in stoji pod kontrolo lične
c. kr. deželne vlade. domače hranilnike.
Posojila na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5 1/4%, izven Kranjske pa proti 5 1/2% obrestim in proti najmanj 3/4% odplačevanju na dolg.

ZADRUŽNA TISKARNA KRŠKO ob Savi

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusneje, ceno in v najkrajšem času.
Naročila sprejema vodstvo Zadružne tiskarne v Krškem in upravnništvo Tedenskih Slik v Ljubljani, Frančiškanska ulica 10. I. ::

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

: Delniška glavnica 8,000.000 kron. : **STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.** Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.
Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.
Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.
2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Važna vprašanja!

Kako ozdravi bolnik od tisočih muk slabega živčevja in slabokrvnosti? Kako se temeljito odpravi in oblaži onemoglost, brezmočnost, medlost, nervozno razburjenje, razdražljivost, nevolja, življenska nevolja, pozabljivost, potrtost, bojazen, vrtoglavost, bolečine v glavi in v udih, nervozno utripanje srca, srčne bolečine, nervozno obolenje želodca, črev in mehurja, brezspanje, hude sanje, nervozne bolečine. Kako se je mogoče ubraniti prazgodnji oslabelosti in shujšanju?

Storite, kar vam svetuje mnogo izkušen zdravnik ter čitajte njegovo svetovno znano knjižico. Naslov knjižice je:

„Kako postanem zdrav in jak?!“

Brezplačno in poštne prosto pošlje to knjigo ter poskušajo priznati nedosegljivega hranivega sredstva za živce „Nutrigen“ vsakemu na zahtevo centrala Nutrigen-podjetja, Budimpešta VII, Kertész-utca 50/105.

Kdor hoče svojem na bojišču s posebnim **praktičnim darom** storiti veliko veselje, naj naroči mojo poceni **garnituro za bojišče** obstoječo iz sledečih, za vsakega vojaka nepogrešljivih reči:

- 1 zapestna ura s kazalom iz radija, se ponoči sveti, dobro Anker - kolesje, s 3 letnim jamstvom,
- 1 vojaška žepna svetilka z baterijo, električna luč v žepu,
- 1 samobrivni aparat, elegantno izdelan, s katerim se lahko dobro in hitro brije,
- 1 žepni vžigalnik za bojišče, ki da takoj ogenj ob vetru in dežju, ne potrebuje bencina,
- 1 patentiran napolnjen peresnik, piše vijoličasto, brez tinte, brez svinčnika, samo da se pomoči z vodo,
- 1 vojaški žepni nož iz Solingerjevega jekla z dvema rezaloma in 1 čepovlakom,
- 1 vojna denarnica s tremi predalčki in trdnim zaklepom.

Te reči, posamezno nakupljene, bi stale 35 kron, le zavoljo velike zaloge prodajam to popolno garnituro, vse navedene reči skupaj samo za

20 kron

po povzetju (po vojni pošti denar vnaprej).

Jak. König, Dunaj, III/224, Löwengas. 37a.

Kašelj — bolna pljuča!

„Certosan“ to izvrstno dišeče, od mnogo zdravnikov in bolnikov po vsem svetu hvaljeno, od profesorja dr. Ceele izdelano sredstvo za hranjenje pljuč ozdravi temeljito in hitro kašelj, težkoče pri dihanju, hripavost, zasluženje, — razkuži pljučna vlakna, vapneni obstoječe tuberkelne bacile. S tem se ozdravi katar pljučnih vršičkov, odstranijo se razjedajoči znaki jetike (mrzlica, nočno potenje, oslabiljenje, kašelj i. t. d.) odpravi se mučno trpljenje, pljučna bolezen se pripravi na pot boljšanja. — „Certosan“ povzroči tudi raztočo pezo in ojačenje živčevja, je priporočljivo tedaj tudi pri redilni kuri. — Cena veliki originalni steklenici: 6 kron. Dobi se v lekarnah. Ako ne naročite si pri glavni zalogi: lekarna Jožef v. Török, Budimpešta VI, Király-utca 12/105.

1. razred.

1. razred.

7. c. kr. avstrijska razredna loterija.

Pri naši poslovnici kupljene srečke so zadele:

K 300.000 glavni dobitek

št. 10.202, izžreban dne 16. oktobra 1915., IV. lot.	št. 60.606,
K 60.000	št. 68.435,
” 30.000	št. 7.788, 130.169,
” 10.000	št. 68.425.
” 5.000	

mного dobitkov po K 2000, 1000, 400, 800, in tudi veliko število dobitkov po K 200.

Na dobitkih smo izplačali za **K 1.120.300**—

Prihodnje žrebanje bo

12. in 14. decembra 1916.

Izžrebalo se bode 2880 dobitkov v skup. znesku K 390.000

Srečke priporoča in prodaja

Ljubljanska kreditna banka
v Ljubljani,

kot poslovnica c. kr. avstrijske razredne loterije

in njene podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Gorici (sedaj v Ljubljani) in Celju.

Naročila so najboljša po dopisnici ozir. z uporabo poslanih naročilnih tiskovin

1. razred.

1. razred.

Igralni načrti in vsa pojasnila brezplačno.

K 40

Cena srečke:

K 20

K 10

Cena srečke:

K 5

Dobitki plačljivi takoj brez odbitka.

Zima se oglašša!

Dovoljujemo si slavno občinstvo opozoriti na:

Specijalni oddelek za pletenine, trikotažo in perilo:

Za dame!

Vrhne pletene jopice in dušogrelci z rokavi kakor tudi brez rokavov.
Športne čepice iz volne in svile.
Spodnja krila, iz volne, crepe de sante, svile, listra, klota, batista i. t. d.
Kombinaže, srajce, jopice in drugo perilo, pleteno iz volne, bombaža in šifona.
Predpasniki pisani, beli in črni v vseh modernih krojih.
Stezniki v različnih kakovostih od najcenejših do najboljših.
Nogavice črne in v modnih barvah, volnene, svilene, flor itd.
Gamaše iz sukna, pletene in triko.
Rokavice glacé, pletene in triko.
Žepni robci iz platna, šifona in batista.

Za gospode!

Srajce likane iz šifona in čefirja v najboljših kakovostih.
Srajce za šport v vseh modernih oblikah, iz čefirja in mako.
Nočne srajce v različnih oblikah.
Normalno perilo kakor: srajce, jopice, hlače iz volne in bombaža.
Tetra perilo, zdrav. priporočeno.
Nogavice volnene, mako in bombažaste v različnih modnih barvah.
Ovratniki in manšete, najboljši izdelek.
Kravate, naramnice itd. v veliki izbiri.
Rokavice glacé, pletene in triko.
Žepni robci v vseh kakovostih.
Dokolenice, gamaše, rokavice in druge v to stroko spadajoče potreščine za zimski šport in turiste.

Za dečke in deklice!

Športne jopice za deklice.
Sviterji za dečke v vseh kakovostih in velikostih.
Športne čepice v različnih oblikah in barvah.
Gamaše v vseh velikostih.
Nogavice od najcenejše do najfinije vrste, za vse starosti, iz volne, bombaža in flora.
Biserni triko in normalno perilo kakor: hlače, jopice kombinaže (žabe) v vsakovrstnih kakovostih in velikostih.
Tetra perilo za dojenčke, higijenično priznано kot najboljšo.
Predpasniki za deklice iz perilnega in belega blaga, kakor tudi za male dečke iz močnega moleskina

Največja in najpopolnejša izbira v tej stroki.

Posebno priporočamo različno vojaško perilo iz čiste volne in velblodje dlake, dalje galoše ameriškega in švedskega proizvoda v vseh velikostih, veliko zalogo dežnih plaščev od najcenejših do najfinijih, in najmodernejše bluže iz svile, baržuna in volne.

LJUBLJANA A. & E. SKABERNE LJUBLJANA
Mestni trg 10. specijalna trgovina za pletenine, trikotažo in perilo. Mestni trg 10.

Na debelo in drobno!

Na debelo in drobno!

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino tvrdka Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Specialni oddelek platna
v trgovini
A. Šarc lastnica **Jadviga Šarc**
Ljubljana, Selenburgova ulica 5
nudi še priložnost za dobri in ceni nakup:

rjuh	odejnih rjuh
brisaik	blazin
prtov	pernatih blazin
prtičev	pernic
brisaik	žepnih rut

ŠVICARSKA VEZENINA.
Za vojake zimsko perilo.

Priporoča se
umetna knjigovoznica
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

Mazilo za lase
varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji
Siški št. 222 pri Ljubljani.
Dobi se v Kolodvorski ul. 200
ali pa v trafiki pri farni cerkvi.
V 3 tednih zrastejo najlepše la-
se. Stekl. po 3 in 4 K. Posilja se
tudi po pošti. Izborno sredstvo
za rast las.
Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spričevala na razpolago.

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
PORODNIŠNICA.
LJUBLJANA, KOMENSKEGA ULICA 4
SEF-ZDRAVNIK PRIMARIJ DR. FR. DERGANČ

Svetovna tvrdka Suttner ima

samo natančno idoče, zanesljive, trpežne ure, katere staremu dobremu imenu hiše čast delajo.

St. 410. Nikelnasta Anker-Roskopf-ura K 4:10	Št. 712. Nikelnasta IKO - ura, 15 kamnov 14:—
„ 705. Roskopf - ura, kolesje v kamnih 5:90	„ 1450. Bela kovinasta verižica 2:80
„ 719. Srebrna remontoar-ura 7:80	„ 865. Bela kovinasta verižica, priprosta 1:—
„ 600. Žepna ura z radijem, se po noči sveti 8:40	„ 916. Srebrna verižica, masivna 3:20
„ 449. Roskopf-ura, dvojni pokrov 7:20	„ 422. Nikelnasta športna verižica 1:75
„ 518. Ploščnata nikelnasta kavalijska ura 7:50	„ 979. Srebrni obesek „cesarjeva podoba“ 2:—
„ 803. Damska ura, jeklena ali nikelnasta 7:90	„ 213. Srebrni prstan z kamnom 1:40
„ 804. Srebrna damska ura 9:50	„ 211. Srebrni prstan z kamnom —90
„ 1544. Usnjata zapestnica z uro 10:50	„ 1063. Prstan, zlatona srebro 2:70

Vsaka ura je najnatančneje preizkušena.

Razpošilja se po povzetju ali če se denar vnaprej pošlje.	Krasni cenik zastonj in poštnine prosto.	Neugajajoče se zamenja!
---	--	-----------------------------------

Lastna tovarna ur v Švici! — Lastna svetovna znamka „IKO“, najboljša preciz. ura.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Nobene podružnice. **Svetovna razpošiljalnica.** Nobene podružnice.

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnjega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

Spoštovanjem
Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.
V Pulju, 25. marca 1914.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje